

Publicerad 2011-09-28 23:40 av clo

På livsestraden

Medsyster eller bror,
du som ensam går och tror.
Att allt nu tagit slut,
från livsestraden du går ut.

Glöm det säger jag,
nu så tar vi nya tag.
Det finns inget att förlora,
jag räds inte ens de stora.

Det kanske är tvärtom,
ångesten som rider dom,
och vi som sjuka är,
den största styrkan bär.

Med insikt om hur lätt,
nånting kan gå helt snett.
Så är det vi som taskigt mått,
som mycket har förstått.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren clo med Poeter.se id #27391 innehar upphovsrätten